

Едноименникъ, ница, sc. homonyme.
 — именъ, adj. Gram. homonyme.
 — имѣ, sm. Gram. l'homonymie f.
 — и полвнинъ, adj. Mathém. sesquialtère.
 — ковертина ладія, sf. naïvre ponté m.
 — конна каруца, sf. la demi-fortune. [adj.]
 — копытно животно, sm. H. nat. solipède,
 — кракъ столъ, sm. le guéridon.
 — кръвенъ, adj. consanguin.
 — кжщентъ, adj. Bot. monoïque.
 — кжщество, sm. Bot. la monoecie.
 — листень (пуллякъ), adj. Bot. monopétale.
 — листна шишулка, sf. Bot. calice monophylle f.
 — личень, adj. Gram. unipersonnel.
 — мысленникъ, sm. un adhérent. [cert.]
 — мыслie, sm. l'intelligence f; || fig. le commjkie, sm. Bot. la monandrie.
 — образень, adj. uniforme, égal à; || fig. monotone, prosaïque.
 — образie, sm. l'uniformité f, égalité f, monotonie f; || fig. le prosaïsme.
 — ока жена, sf. fam. une borgnesse.
 — игрална книга, sf. l'as m.
 — окъ, sm. sc. un borgne.
 — очень, adj. monoculaire. [unisexual].
 — оцирень или -пасминень, adj. Bot.
 — перень (за рыбы), adj. H. nat. monoptère.
 — рога крава, sf. la dagorne.
 — рогъ, sm. quadr. la licorne; || H. nat. unicorn, adj.
 — родентъ, adj. homogène, similaire; || H. nat. Anat. congénère.
 — родность, sf. l'homogénéité f, similarité f.
 — рожъ, ка, s. manchot, ote.
 — свадбенъ, adj. Jur. sc. monogame.
 — свадбие, sm. Bot. Jur. sc. la monogamie.
 — сричентъ, adj. monosyllabe; || -чна рѣчъ, sf. le —, sm. || отъ -чны думы, monosyllabique, adj.
 — стайность, sf. la continuité.
 — станентъ, adj. massif.
 — стишие, sm. le monostique.
 — страненъ, adj. simpliste, exclusif.
 — човѣкъ, sm. un simpliste.
 — странни, adj. Bot. unilatéral. [plisme].
 — странность, sf. l'exclusivisme m, le sim-
 — странно разслабване, sm. Méd. l'hémiplégie et -plexie f.
 — струина лира, sf. trompette marine f.
 — съменодѣлно растене, sm. Bot. monocotyledone et plante —, sf. [mique].
 — съмени, adj. Bot. monosperme et -sper-
 — ухъ (за животны), adj. m. monaut.
 — цвѣтентъ, adj. Bot. uniflore, pur.
 — цвѣтна купонисъ, sf. monochrôme, adj. sm.
 — -цамна, sf. le camau.
 — цвѣтното, sm. l'uni m.
 — чаруичентъ, adj. H. nat. univaire;
 — -чна мида, sf. l' —, sm.

Едно членна колчавина, sf. Alg. le monôme.
 — ягодникъ, sm. la parisette ou raisin de renard m. [l'unitaire m.]
 — чностасникъ (гречъ унитарий), sm. Едны (за пилцы, за ботушки), sm. pl. un paire; || ... другы, qui... qui.
Едра вълна, sf. la jarre.
 — голия, sf. plante, le turneps. [d'eider].
 — гжска, sf. oiseau, l'eider m; -ченъ,
 — игличена, sf. plante, l'archangélique f.
Едро писмо, sm. la grosse.
Едрото, sm. fig. la quintessence.
Едъръ (и fig.), adj. nourri.
 — грахъ, sm. la cécrole ou pois chiche m.
 — джджъ (изъ облакъ), sm. le grain; || fam. l'avverse f. [chois m.]
 — нордмански гжлабъ, sm. pigeon cau-
 — пъсакъ, sm. le balast. [vrotine].
**Едры брабонки (саими t.), sf. pl. la che-
 — лъщнини, sm. pl. l'aveline f.**
 — портокалы, sm. pl. la pamplemousse.
 — черѣшъ, sf. pl. le capron et caperon.
**E, adv. oui; 1. interj. hé, oh ça; 2. fam.
 — Hein; 3. — та що, eh bien.**
**Eй, interj. ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que,
 — or ça, st st; || — шу, 'hem; || — cera, adv.
 — sur le champ, sur l'heure, incontinentement.**
Ежова главичка, sf. plante, ruban d'eau m.
**Ежъ (таралежъ), sm. quadr. le 'hérisson;
 — -ковъ, de —, adj; || fig. la sagouine.**
Езелонти, sm. Mar. le chouquet.
Езеро, sm. le lac, étang m; -рень, de lac.
Езыко-знане, sm. la linguistique.
 — тълковачъ, sm. un glossographe.
 — чистилка, sf. le cure-langue ou grattelangue.
Езыкъ (нарѣчие, на капуны и месенъ), sm.
 — la langue; 1. fig. le langage, le verbe; 2. (на брава), le moraillo; 3. (на звѣнецъ), Blas, le batail; 4. (на памбана), le battant; 5. болеж на -ть, Méd. la glossalgie; 6. въспалене на -ть, Méd. la glossite, la cy-
 — пансie; 7. на два -ка написано, bilingue, adj; 8. земя —, Géogr. langue de terre; 9. знане чужды -цы, la xénographie; 10. изгледване — на свиня, le langueyage; 11. изгледвам — на свиня, va. langueyer; 12. изгледовач на свински —, un langueyeur; 13. напущенъ — (обвихъ въ цирво), langue fourré; 14. напущенъ свински —, le languier; 15. описане на -ть, Anat. la glossographie; 16. прiemамъ въ — дума, va. naturaliser; 17. погрѣшка въ говорене на единъ —, fam. le cuir; 18. ученици на источни -цы, enfants ou jeunes de langue, m.
Езыченъ, adj. Anat. Gram. lingual.
Езыче, sm. la languette; 1. Anat. le clitoris;
 — 2. (на конче), le barbillon; 3. (на кофарь), la broche; 4. (на хвакъ), la marchette.